

вчителем. Учителював він у Гудимівці. Під час денікінської окупації на вимогу місцевих властей очолити духовий оркестр Борис Миколайович відмовився виконати дане розпорядження. Про це навіть писали «Земские известия» від 6 серпня 1918 року. Був мобілізований до денікінської армії, але начебто в знак протесту проти цього – покінчив з собою. Його дружина (мати відомої Наталії Борисівни Шегтій-Петренко) після громадянської війни вчителювала в Тростянці. Але перед тим, як виїхати з Лебедина, відвезла до міської бібліотеки цілого воза рідкісних книг із сімейної книгозбірні. Частина з них, мабуть, належали ще Михайлу Петренку. Наталія Борисівна, як правнучка поета, зробила значний вклад у встановлення біографічної істини свого прадіда, досліджувала архіви та стала автором численних публікацій про нього.

Цікавий факт, що в січні 1853-го йому надають звання Титулярного радника, а в 1856 році Михайла Петренка було нагороджено бронзовою медаллю «В пам'ять війни 1853-1856 г.г.», хоча участі у Кримській війні Михайло Петренко не брав. Цією пам'ятною медаллю темної бронзи нагороджували також і цивільних чинів, які не брали участі у війні.

Звісно, що, осіпану багатьма письменниками і описану деякими краєзнавцями, які іноді є домислами, зустріч Петренка і Шевченка у 1859 році в Лебедині так же багато-хто вважає поетичною фантазією. Дійсно, цьому фактові немає документальних підтверджень. Проте давайте погодимось, що ймовірність такої зустрічі була досить високою. Дуже сумніваюся, щоб Петренко, займаючи таку посаду в повіті, не дізнався про приїзд Тараса Григоровича до Лебедина і не хотів з ним зустрітися. Так само – й Шевченко. Тим паче, що творчість Михайла Миколайовича він знав. Навіть занотував до свого записника у 1848 році одну з редакцій вірша «Дивлюсь я на небо...». Вважають дослідники, що й можливість зустрітися у них обох була. Ця думка зустрічається в нарисах краєзнавців П. Сапухіна, Г. Діброва, В. Дудченка, В. П'янкова, В. Пазинича та письменників Б. Ткаченка та В. Скакуна. Про це розповідає й П. Жур в книзі «Третя зустріч». Але згодьтеся, що задокументовані дружні стосунки «государевого» чиновника Петренка і опального Шевченка принесли б повітовому стряпчому лише неприємності. А за ним стояли не тільки служба, а ще й його сім'я, діти та їхнє майбутнє. Це теж кінець кінців можна зрозуміти. Звучить аж ніяк не по-науковому, але приходиш до думки: Шевченко і Петренко в Лебедині не могли не зустрітися!

Пам'ять про Петренка живе. Завдяки старанням його нащадків та шанувальників. Так, співробітниками Андрушівської астрономічної обсерваторії створено неперевершений пам'ятник поету-романтику Михайлу Петренку. Астероїду, який було відкрито в ніч з 24 на 25 серпня 2009 року кандидатом фізико-математичних наук Юрієм Іващенко та його соратником Петром Остафійчуком і зареєстрованого Міжнародним центром з малих планет при Міжнародній астрономічній спілці (МАС) під номером 274843, 8 жовтня 2014 було офіційно підтверджено надання назви Mikhailopetrenko (реєстраційний номер MPC 90380).

Можливі помилки в окремих біографічних деталях, у земних та небесних координатах, що траплялися і трапляються в краєзнавчих дослідженнях про Михайла Петренка, рід, звісно, дуже приємна. Вони, як вибої на дорозі до істини. Проте без сумніву маємо одне: на небосводі і біографії міста Лебедина зірка цього поета-романтика є незгасною.

ЛІТЕРАТУРА

1. Редчук О.О. Михайло Петренко: Життя і творчість» Київ, 2013, 347 с.
2. Петренко А. Е. Идентификация Петренко Київ, 2012, 339 с.
3. Петренко О. Поет-романтик Михайло Миколайович Петренко (1817-1862): Твори. Критичні та історико-літературні матеріали Київ, 2015, 279 с.

REFERENCES

1. Redchuk O.O. Mikhail Petrenko: Life and Creativity”Kyiv, 2013, 347 p.
2. Petrenko A. E. Identification of Petrenko Kiev, 2012, 339 p.
3. Petrenko O. Poet-romantic Mikhailo Mikolayovich Petrenko (1817-1862): Create. Critical and historical materials of Kiev, 2015, 279 p.

УДК 332

Зігун Віталій,
ГНПУ імені О. Довженка,
науковий керівник:
Корнієнко Т.М.,
доцент, канд. пед. наук,
Україна

МЕХАНІЗМ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО ЗАХИСТУ МОЛОДІ У НОВІТНІХ ЕКОНОМІЧНИХ ТА СОЦІОКУЛЬТУРНИХ УМОВАХ

Стаття присвячена розгляду соціально-економічного становища молоді, визначено основні проблеми молоді як однієї з категорій економічно активного населення в Україні. Проаналізовано та виявлено недоліки у вітчизняному механізмі соціально-економічного захисту молоді.

Ключові слова: молодіжна підтримка, економічна активність, механізм соціально-економічного захисту молоді.

Зигун В.О. Механизм социально-экономической защиты молодежи в современных экономических и социокультурных условиях. Стаття посвящена рассмотрению социально-экономического положения молодежи, определены основные проблемы молодежи как одной из категорий экономически активного населения в Украине. Проанализированы и выявлены недостатки в отечественном механизме социально-экономической защиты молодежи.

Ключевые слова: молодежная поддержка, экономическая активность, механизм социально-экономической защиты молодежи.

Zigun V.O. The mechanism of socio - economic protection of youth in modern economic and socio - cultural conditions. The article is devoted to the consideration of the socio - economic situation of youth, identifies the main problems of youth as one of the categories of economically active population in Ukraine. The shortcomings in the domestic mechanism of socio - economic protection of youth are analyzed and identified.

Key words: youth support, economic activity, mechanism of socio-economic protection of youth.

Постановка проблеми. Молодь є невід’ємною складовою сучасного інноваційного суспільства, носієм інтелектуальної бази, рушійною силою соціально-економічних процесів. З дати обрання незалежного статусу наша держава значної уваги стала приділяти розвитку молодіжної політики: даний напрям став одним з найважливіших напрямів діяльності органів державної влади.

Так, 15 грудня 1992 року Верховною Радою України було прийнято Декларацію «Про загальні засади державної молодіжної політики в Україні», а 5 лютого 1993 року – Закон України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні», яким визначалися базові засади створення організаційних, соціально-економічних, політико-правових умов соціального становлення та розвитку молоді, основні напрями реалізації державної молодіжної політики в Україні [2; 3].

Однак ми можемо спостерігати парадокс: попри існуючу систему соціально-правових гарантій, молодь лишається однією з найменш захищених категорій населення в сучасному українському суспільстві. Даний факт перш за все пов’язаний із нестабільністю соціально-економічних процесів в Україні. Соціальне неблагополуччя знаходить свій відбиток на стані здоров’я даної соціальної групи населення. Існує головна проблема дефіциту робочих місць, або, на нашу думку, ще гірше – значна частина працюючої молоді вимушена займатися не тією спеціальністю, що була отримана в процесі навчання, або зовсім не має професійної кваліфікації.

Загострення проблем молоді спостерігаємо й через особливий психологічний процес соціалізації осіб відповідного віку. Вказана проблема утворює тісний взаємозв’язок з початковим етапом становлення особистості в соціумі, із вливанням її в осередок суспільства, спробами самостійно здійснити соціалізацію через входження до різнопланових соціальних груп, субкультур та рухів.

Беручи до уваги той факт, що молодь складає 30 відсотків населення планети, варто зробити акцент на її активності в якості позитивної риси, а також уразливості (негативної риси) під впливом суб’єктивних та об’єктивних факторів агресивного соціального середовища. Варто наголосити на тому, що паралельно із іншими соціальними верствами населення молодь є не менш чутливою до коливань міжсоціальних взаємодій та здатна відчувати ідентичні труднощі нарівні із дорослим населенням під час самовизначення, профорієнтаційних процесів, етапів у працевлаштуванні, освітніх заходах, забезпеченні житлом, соціально-економічними гарантіями, під час медичного обслуговування та страхування. Через це постає питання щодо створення ефективного механізму соціально-економічного захисту, результатом спрямування якого має стати інноваційна політика у розробленні на першому етапі правових та соціально-економічних гарантій для молоді; другому етапі – запровадженні цільової підтримки молодим сім’ям з дітьми, молодим людям, установам та громадським організаціям, напрямки діяльності яких збігаються із молодіжними програмами. Отже, на сьогодні дана проблематика є недостатньо вивченою, що обумовлює новизну обраного напрямку дослідження та подальші шляхи її вирішення.

Дослідження і публікації. Під час дослідження питання соціально-економічного захисту молоді нами було виявлено наступний факт: шляхи реформування механізму соціального захисту молоді фактично не розглядалися радянською наукою, а в Україні та країнах СНД на жаль й досі не було проведено цільових досліджень з актуальної проблематики прямопропорційного впливу якісних соціальних послуг на поліпшення соціально-економічного рівня української молоді, хоча деякі її напрямки виявились предметом наукових досліджень як українських: Л. Вінник, Н. Собчак, Л. Поліщук, Т. Кошманова, так і російських дослідників (практиків та теоретиків): В. Бочарова, Г. Мухаметзянова, Т. Трегубова, А. Мудрик, Г. Бурлака, М. Єфремова, Б. Шапіро, Б. Вульфова.

Варто також зазначити, що протягом останнього десятиріччя українськими науковцями здійснено перелік досліджень в галузі науково-методичного забезпечення соціальної роботи в системі соціально-економічного захисту молоді в Україні: Л. Міщик, І. Зверева, А. Капська, В. Сидоров, О. Пічкарь, І. Мигович, Г. Лактіонова, І. Козубовська, Т. Корнієнко, Г. Попович, С. Марченко, С. Толстоухова, Н. Лавриченко, Н. Романова.

В цілому ж варто констатувати відсутність системних, фундаментальних робіт, що орієнтовані на розв'язання проблематики реформування механізмів соціально-економічного захисту молоді в Україні.

У зв'язку із цим основною метою нашої статті є першочергове дослідження дефініції «соціально-економічний захист молоді», огляд проблем з побудови сучасного механізму соціально-економічного захисту української молоді, а також формування пропозицій, спрямованих на подолання кризових явищ у даній галузі. Відповідно до поставленої мети нами були сформовані наступні завдання: надати визначення дефініції «соціально-економічний захист молоді», «механізм соціально-економічного захисту молоді»; проаналізувати актуальність проблеми на соціальному, економічному, політичному, правовому рівнях; з'ясувати закономірності ефективної взаємодії компонентів в структурі механізму соціально-економічного захисту продуктивної молоді.

Виклад основного матеріалу. З метою розкриття тематики нашого дослідження, перш за все, хотілося б спрямувати увагу на розкриття дефініції «соціально-економічний захист молоді».

Ст. 46 Конституції України закріплює права громадян на достатній соціальний захист, який в зарубіжній та вітчизняній класичній науково-правовій літературі термінологічно інтерпретується як «право на соціальне забезпечення».

Взагалі, якщо підходити до тлумачення соціально-економічного захисту молоді в якості об'єкту адміністративного управління, то можна здійснити акцент на закономірну структурованість суспільно-економічних, правових та організаційних складових напрямків державної соціальної програми щодо відповідного належного забезпечення соціальних прав і гарантій молодій людині.

Соціально-економічне забезпечення молоді являє собою важливу складову національного соціального захисту населення від соціальних ризиків, різного роду конфліктів (професійних, сімейних тощо), що можуть виникнути здебільшого через недосконалу політику захисту молоді на державному рівні.

Дослідник Ю. О. Тарабукін пропонує розглядати дефініцію «соціально-економічний захист молоді» у широкому розумінні. Він відзначає, що провідна мета соціально-економічного захисту молодого покоління – надати допомогу продуктивній молоді у набутті почуттів власної гідності шляхом посилення віри у власні сили, бажання особистою працею поступово крок за кроком набувати розширених можливостей у поліпшенні умов життя, а не пасивно розраховувати на нього. За Тарабукіним Ю.О. соціально-економічний захист молоді розглядається у чотирьох аспектах [7]: захист самого процесу формування і розвитку особистості молоді людини, який спрямований на забезпечення сприятливого для всіх молодих людей проходження через кожен з етапів розвитку; захист економічного середовища формування та розвитку особистості. Увага державних інститутів повинна бути зосереджена вирішенні соціальних, економічних та моральних проблем середовища; захист прав молоді людини; цільовий соціальний захист. Це допомога молодим людям, сім'ям, організаціям, соціальним службам, що працюють з молоддю, для вирішення чітко окреслених завдань.

Надалі розглянемо механізм соціально-економічного захисту молоді. Слово «механізм» іншомовне, і походить від грецького «*mechane*» – знаряддя, пристрій, сукупність деталей, що передає чи перетворює рух машини, приладу, або ж це внутрішня побудова, система чого-небудь, як-то, наприклад, державний механізм [1] чи сукупність станів, процесів будь-яких явищ [5, с. 293].

Нами було досліджено використання терміну «механізм» у юридичних словниках українських видань: слово «механізм» застосовується тільки в якості складової юридичних термінів з метою обґрунтування окремих правових аспектів в теоретико-дослідницьких працях вчених. Якщо ж розглядати поняття «механізм» як самостійне, то, на жаль, воно відсутнє в юридичній енциклопедії [6, с. 80], також відсутнє і в юридично-термінологічному словнику, не знайшло свого відображення і в Юридичному словнику-довіднику.

Термін «механізм» останнім часом досить активно застосовується інститутом президентури України, урядовими структурами, місцевими органами влади з різних сфер життєдіяльності та визначається як форма спонукального чинника для проведення змін.

Здебільшого термін «механізм» вживається у сукупності з іншими термінами для розкриття різних правових динамічних процесів та явищ, наприклад: аналіз поняття «механізм держави», обґрунтування поняття «механізм правового впливу», «механізм управління», при розкритті сутності такого правового явища як «механізм застосування норм права» або «механізм соціально-правового забезпечення».

Отже, на нашу думку визначення ключовими моментами виділяє чотири складові механізму соціально-економічного забезпечення молоді: держава; організації, що здійснюють соціально-економічне забезпечення; молодь – особи віком від 14 до 35 років (відповідно до Роз'яснення Міністерства юстиції України від 13.09.2012 року «Молодь: її права та соціальне становлення в сучасній Україні») [4]; соціальні служби, що проводять роботу у напрямку поліпшення соціально-економічних показників рівня добробуту та розвитку сучасної продуктивної молоді.

За умов здійснення впевнених кроків переходу до інноваційних умов швидкоплинного науково-технічного прогресу механізм соціально-економічного забезпечення захисту населення, зокрема молоді, має ставити за мету досягнення позитивних показників у наступних напрямках:

– соціально-економічна допомога, що має гарантувати прогресивній молоді реальні можливості пристосування до негативних факторів із подальшим їх розв'язанням і перетворенням у позитивні під час

виникнення несприятливих кризових соціально-економічних явищ;

– соціальне забезпечення, що має на меті гарантувати відповідний рівень добробуту перспективній молоді (наприклад, прийняття до уваги факту відшкодування форс-мажорних втрат регулярного прибутку, компенсація додаткових втрат у зв'язку із непередбачуваними процесами інфляційного коливання на економічному ринку, запобігання випадків, що призводять до втрати регуляторного прибутку через низку приватизаційних факторів, в тому числі і закриття виробництва тощо);

– соціально-правові послуги, що спрямовані на надання можливостей прогресивній молоді забезпечувати відповідний рівень трудового навантаження, участі у суспільно- громадському житті (програми професійно-наукових перекваліфікацій, створення додаткових робочих місць тощо).

На нашу думку варто зупинитися на найактуальнішій проблемі – це проблема молодіжного безробіття. На сьогоднішній день молодь є однією з категорій економічно активного населення, що, нажаль, через прискорені темпи ризикує з часом втратити можливості щодо самореалізаційних процесів на ринку праці. Даний факт пов'язаний з тим, що кон'юнктура українського ринку праці значною мірою залежить від стану та динаміки його молодіжного сектора. Тому молодіжна зайнятість набула особливої актуальності, а ще більше непокоять її наслідки для майбутнього української економіки.

На даний час молодіжний вектор на ринку зайнятості (у порівнянні із іншими галузями) носить певні ознаки, серед яких: вагоме зменшення чисельності молоді у провідних сферах економічного розвитку (особливо у науковій та науково-дослідній сферах); постійна тенденція до зростання молодіжного безробіття у відкритій та прихованій формах (40 % безробітних – молодь, серед яких три чверті показників обіймають безробітні жінки); інтенсифікація трудової діяльності за вторинними видами діяльності: поєднання водночас декількох робіт, додаткова робота під час навчання у стаціонарних відділеннях навчальних закладів різного типу, самозайнятість тощо; розповсюдження явища «прихованої зайнятості» (влаштування на роботу без належного законного оформлення, зарплата «у конвертах») тощо.

Причинами цього, зокрема, являються: недоопрацьованість напрямів професійної орієнтації у галузі працевлаштування молодими спеціалістами, незадовільний рівень професійної підготовки молодих кадрів, відсутність відповідного досвіду практичної роботи, а також недосконалість сучасного ефективного механізму регулювання працевлаштування відповідно інноваційних показників.

Якщо звернутися до закордонного досвіду, то варто із сумом констатувати, що на сьогоднішній день державної системи працевлаштування молодих фахівців, як у СНД так і в Україні, нажаль, більше не існує. Такий стан різко контрастує з працевлаштуванням молодих фахівців в інших країнах світу, де розповсюджена практика укладання студентами контрактів з окремими фірмами, які добирають для себе відповідних фахівців. Наприклад, у США більш ніж 80 % випускників працевлаштовуються протягом року. У Японії цей показник перевищує 90 %. Отже, це можливо тому, що система освіти в цих країнах орієнтована на гнучку різнобічну спеціалізацію [9, с. 79]. Світовий досвід свідчить, що витрати на освіту повинні становити не менш 5 % від ВВП, а експертами ЮНЕСКО мінімально можлива частка витрат держави на освіту визначена на рівні 3,5 %.

Надалі варто зосередитися на низькому рівні соціального захисту саме молодих сімей, що, у свою чергу, негативним чином продовжує позначатися на демографічних показниках в нашій державі. Якщо взяти до уваги, що на сьогодні в Україні майже 14 млн. сімей, і з них 2,4 млн. – це молоді сім'ї, то логічно, що перш за все треба працювати з ними і вирішувати їхні проблеми, тим паче, що саме в цих сім'ях народжується більше 80 % дітей [10].

Здійснений аналіз соціально-економічних умов середньостатистичної української сім'ї свідчить про високий показник житлово-побутової невлаштованості і низького сімейного бюджету. Безумовно, вирішення даної проблеми можливе за рахунок об'єднання спільних державних зусиль із самими молодими людьми, а також молодіжними установами та організаціями. Але, паралельно із цим способом потрібно спрямовувати політику на зміцнення та розширення різних видів суспільно-економічної допомоги молодим сім'ям з боку держави – соціально-психологічну, психолого-педагогічну, соціально-медичну, юридичну тощо. Також ефективним кроком щодо вирішення проблематики молодих сімей стане безперервний процес поступового запровадження пільгових режимів за оподаткування як самих сімей, так і підприємств, організацій, відомств, функціонування яких буде спрямовуватися на з'ясування їх проблем шляхом кредитування житлового будівництва та товари довгострокового вжитку, а також здійснення фінансових дотацій на отримання професійно-технічної та вищої освіти.

Важливу роль у формуванні та розвитку молодіжної політики та соціально-економічного захисту молоді потрібно надати соціальним службам. Отже, в Україні перші осередки соціальних служб почали створюватися з 1991 р. в Харківській, Луганській, Дніпропетровській, Донецькій областях. Станом на 1 січня 2015 р. вже діяло 546 центрів соціальних служб для молоді, зокрема й Український державний центр соціальних служб для молоді [1].

За даними офіційного сайту центрів мережу спеціалізованих формувань становить 1 191 консультативний пункт та безпосередня робота в центрах соціальних служб для молоді. Центри соціальних служб для молоді покликані проводити різноманітну соціальну політику, що носить досить розгалужений характер напрямків, які мають реалізовуватися у центрах і які з метою зручності здійснення досліджуваних

заходів можуть об'єднуватися у певний перелік комплексних видів допомог, серед яких: соціально-медична допомога; психолого-педагогічна допомога; правова; матеріальна (з поділом на речову та грошову, інформаційну тощо). Зупинимось на кожній з них детальніше.

Психолого-педагогічна допомога має на меті роботу із психологом, тобто отримання психологічних консультацій, проведення бесід, лекцій, надання рекомендацій педагогічного характеру. Психолого-корекційної допомога спрямована на дослідження дітей, молоді та їхніх батьків, також педагогічного складу органів освіти, методичних колективів притулків, реабілітаційних та лікувальних центрів, які її потребують.

Правова допомога складається із якісного процесу надання консультативної допомоги молодіжній категорії, сім'ям з приводу уточнення питань чинного нормативно-правового простору та отримання ефективного правового захисту в разі потреби, наприклад, шляхом складання юридичної документації, отримання адвокатської або нотаріальної допомоги тощо.

Матеріальна допомога – це, іншими словами, речова допомога соціально незахищеним верствам населення, серед яких: багатодітні й малозабезпечені сім'ї, сім'ї з дітьми, діти-сироти, діти-інвалід. Матеріальна допомога може виражатися безпосередньо у грошовій допомозі через виплати соціально незахищеним дітям, молоді, різним категоріям сімей, а також «погашатися» одягом, взуттям, продуктами харчування, предметами побуту.

Інформаційна допомога полягає у просвітницькій інформаційній діяльності, метою якої являється допомога клієнтам в орієнтуванні та обранні того чи іншого варіанту допомог, яких дійсно потребує будь-яка конкретна особа.

Беручи до уваги вищезазначене, констатуємо, що Україна на даному етапі реформ поки що володіє недостатнім власним досвідом керування, також відсутній належний механізм соціально-економічного забезпечення молоді, відсутня надійна система адміністративного контролю за діяльністю органів, що покликані у своїй діяльності розпоряджатися коштами соціально-економічного забезпечення молоді. На даний час Кабінет Міністрів України намагається запозичити деякий досвід найбільш розвинутих держав світу у даній галузі з метою вирішення переліку актуальних проблем соціально-економічного захисту молоді. На наш погляд дана політика інноваційна та заслуговує уваги.

Висновок. Отже, спираючись на вищевикладене, до основних напрямів державної соціальної політики в Україні щодо соціально-економічного захисту населення молодих людей віднесемо: підвищення дохідної частини населення до відповідного рівня життя; забезпечення належних шляхів зайнятості молоді через налагодження задовільного стану ринку праці шляхом поступового запровадження належних організаційних умов й оплати праці відповідно; запровадження загальнообов'язкового державного соціального страхування, безпосередньо пов'язаного з трудовою діяльністю молодого працівника; встановлення окремих грошових виплат, допомоги молодим сім'ям з дітьми, адресної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям, можливість надання житлових субсидій молодим сім'ям, а також одиноким матерям, встановлення компенсацій та пільг тим, хто постраждав від техногенно-економічних та природних катастроф і мають хворих дітей тощо.

Таким чином, соціальна політика захисту молоді повинна мати фундамент, складові якого формуватимуться як із компенсаційних складових, так і із соціальних гарантій відповідним групам та стимулюванні належних умов з метою ефективної реалізації молоддю своїх інтересів і запитів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гайдуцький П. Фінансування соціальної політики. / П. Гайдуцький, О. Подолєєва. – К. : Українська Академія державного управління, 2005. – 326 с.
2. Декларація «Про загальні засади державної молодіжної політики в Україні» // Закони України. Т.4. – К. : Інститут законодавства Верховної Ради України, 1993. – С. 247–266.
3. Закон України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» // Закони України. Т.4. – К. : Інститут законодавства Верховної Ради України, 1992. – С. 300–305.
4. Закон України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» // Закони України. Т.4. – К. : Інститут законодавства Верховної Ради України, 1996. – С. 367–370.
5. Лібанова Е. М. Сім'я та сімейні відносини в Україні: сучасний стан і тенденції розвитку: монографія / Е. М. Лібанова, С. Ю. Аксьонова, В. Г. Бялковська ; Ін-т демографії та соц. дослідж. НАН України, Укр. центр соц. реформ, Фонд народонаселення ООН. – К., 2009. – 247 с.
6. Орлов В. В. Основні напрямки діяльності органів виконавчої влади як суб'єктів державного управління у сфері державної молодіжної політики в Україні / В. В. Орлов // Економіка та держава. – 2008. – № 3. – С. 75–77.
7. Тарабукін Ю. О. Соціальна політика: [навч. посіб.] / В. А. Скурятівський, О. М. Палій. – К. : УАДУ, 2012. – 360 с.
8. Соціальні проблеми працевлаштування молоді / О. М. Балакірева (керівник авт. кол.). В. В. Онікієнко, О. В. Валькована та ін.. – К. : Державний інститут проблем сім'ї та молоді, 2014. – 144 с.
9. Українське суспільство 1992 – 2009. Соціологічний моніторинг / за ред. Головахи Є., Паніна Н. – К. : Ін-т соціології НАН України, 2010. – 578 с.
10. Хмелярчук М. І. Зайнятість і соціальний захист молоді : монографія / М. І. Хмелярчук ; НАН України, Ін-т регіон. досліджень. – Л., 2003. – 126 с.

REFERENCES

1. Gaidutsky P. Finance of social policy. / P. Gaidutsky, O. Podolova. - K.: Ukrainian Academy of Sovereign Governance, 2005. -- 326 p.
2. Declaration "On the ambush ambush of sovereign youth policy in Ukraine" // Laws of Ukraine. T.4. - K.: Institute of Legislation of the Supreme For the sake of Ukraine, 1993. - S. 247–266.
3. The Law of Ukraine "On Social Development and Development of Young People in Ukraine" // Laws of Ukraine. T.4. - K.: Institute of Legislation of the Supreme For the sake of Ukraine, 1992. - S. 300–305.
4. The Law of Ukraine "On the State I Will Assist the Citizens of Children" // Laws of Ukraine. T.4. - K.: Institute of Legislation of the Supreme For the sake of Ukraine, 1996. - S. 367-370.
5. Libanova E. M. Sim'ya that symeyni vidnosini in Ukraine: current stand and tendency of development: monograph / E. M. Libanova, S. Yu. Aksionova, V. G. Bialkovska; Institute of Demography and Social dosl_dzh. NAS of Ukraine, Ukr. social center Reform, United Nations Population Fund. - K., 2009. -- 247 p.
6. Orlov V.V. The main directions of the dictates of the authority of the sovereign government as a sub-government of the sovereign government in the sphere of the sovereign youth policy in Ukraine / V.V. Orlov // Economy and Power. - 2008. - No. 3. - S. 75–77.
7. Tarabukin Yu. O. Social policy: [nav. posib.] / V. A. Skurativsky, O. M. Paliy. - K.: UADU, 2012. -- 360 p.
8. Social problems of young people / O. M. Balakireva (kerivnik author. Count.). V.V. Onikinko, O.V. Valkovan ta in .. - K.: State Institute of Problems of Social Issues and Young People, 2014. - 144 p.
9. Ukrainian suspension 1992 - 2009. Social monitoring / ed. Golovakhi Є., Panina N. - K.: Institute of Sociology of the National Academy of Sciences of Ukraine, 2010. - 578 p.
10. Khmelyarchuk M. I. Zaynatist and social zahist youth: monograph / M. I. Khmelyarchuk; National Academy of Sciences of Ukraine, In-t region. up to the day. - L., 2003. -- 126 p.

УДК 37.018.43

Гурба Олександр,
Директор ДПТНЗ «Шосткинське ВПУ»
Баланюк Наталія,
канд. юр. наук
ДПТНЗ «Шосткинське ВПУ»,
м. Шостка, Україна

УПРОВАДЖЕННЯ МЕДІАОСВІТИ В СУЧАСНИЙ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ПРОСТІР

В статті детально розглянуто поняття й відповідно всі складові дефініції «медіаосвіта», визначено основні проблеми щодо вдосконалення професійної освіти, серед яких: брак досвіду та вмінь управляти потоками інформаційних ресурсів, опанування комунікаційних технологій та стратегій їх використання.

Ключові слова: проблеми медіаосвіти, інноваційна освіта, реформування професійно-технічного освітнього простору.

Гурба А.А. Баланюк Н.Ю. Внедрение медиаобразования в современное профессионально-техническое учебное пространство. В статье подробно рассмотрено понятие и соответственно все составляющие дефиниции «медиаобразование», определены основные проблемы по совершенствованию профессионального образования, среди которых: нехватка опыта и умений управлять потоками информационных ресурсов, освоение коммуникационных технологий и стратегий их использования.

Ключевые слова: проблемы медиаобразования, инновационное пространство, реформирования профессионально-технического образовательного пространства.

Gurba O. A. Balaniuk N.Y. Introduction of mediaeducation in modern vocational educational space. In the article in detail a concept and accordingly all making definitions are considered "mediaeducation", basic problems are certain on perfection of trade education, among that: shortage of experience and abilities to manage the streams of informative resources, mastering of communication technologies and strategies of their use.

Key words: problems of mediaeducation, innovative space, reformations of vocational educational space.

Постановка проблеми. З метою вдосконалення професійно-технічної освіти, забезпечення різнобічних шляхів всебічного доступу до інформаційно-комунікаційних технологій у галузі освіти, на сьогоднішній день гостро постає питання ефективного використання здобувачами освіти потоків комунікаційних ресурсів, опанування комунікаційних технологій і вільного прогнозування стратегії їх використання.

Медіаосвіта ставить за мету ефективне використання досягнень техніко-комунікаційного прогресу сучасних засобів комунікації. За визначенням ЮНЕСКО медіаосвіта являється окремим напрямом сучасної освіти, оскільки спрямована на усвідомлення різнобічних способів використання засобів масової комунікації в суспільстві.